

Kuchař a Zibrin přednášeli v NDR

Ve čtvrtek se vrátili z přednáškového turné v NDR čs. horolezečtí reprezentanti zasloužilí mistři sportu Raden Kuchař a Zdeno Zibrin. Jejich nedávné výstupy (Eiger, Alpy) vzbudily v NDR velkou pozornost, proto německý turistický a horolezecký svaz pozval oba horolezce, aby o svých poznatcích vyprávěli horolezcům NDR. Kuchař a Zibrin uskutečnili ve dnech od 21. února do 1. března v Drážďanech, Žitavě, Pirně, Karl-Marx-Stadtu a Lipsku celkem šest přednášek. Zúčastnilo se jich 4700 posluchačů, hlavně z řad horolezců. Přednášky, doplněné promítáním 70 diapozitivů, měly pěkný ohlas.

(oh)

SOBOTA 3. III. 1962

Se smélostí v srdcích

„DRŽIS?“
„DRŽIMI!“

Kano spojující dvojici na kolmé, zledovatělé stěně zlověstného Eigeru se napjalo jako struna. Jako struna, na níž se hraje strhující píseň odvahy a

vůle, píseň nepoznané krásy, píseň silného života. A nechýbějí v této písni ani typy a basy. Do hlubokého, dunivého hukotu velhorské fujařice se mísí rachot a burácení uvolněných kamenů, které tančí po ledovém zrcadle stěny a končí svou pouť pod tisícimetrovým srázem. Tam dole u devatenácti křížků obětí hrozná severní stěna Eigeru...

Pid po pidi, krůček za krůčkem, metr za metrem se Zdeno s Radovanem soukají vzhůru po hladké stěně. Tisíc metrů pod nimi odpočívají idyllické louky Grindelwaldu a osm set metrů nad nimi ční k nebi nedostupný vrcholek Eigeru. Dokáží to? Budou osmnáctým družstvem, které zdolá nejobtížnější alpskou stěnu?

Pracují jako přesně jdoucí stroje. Ruce, nohy, cepiny, kladivo, skoby, šedesátimetrové lano — to všechno je jediná, mlčenlivá harmonie pohybu a souhry. A oči! Oči, kterými zkušeně a citlivě, zaníceně i rozvážně doslova ohmatávají každou spáru, každíček výstupu. Oči, oči to jsou, které je vedou za jejich velkým, nesnadným cílem. Ty oči se na okamžik zastaví a sjedou po čerstvé stopě do údolí... Tady se před dvěma dny smekl zkušený alpský horolezec Adi Mayer. Dá! Opatrně, ale se vši rozhodností, dál a výš! Je! — a cepín z Radovanovy ruky koktavě poskakuje dolů po srázu. Zbývá jen

Zdenův a jedno kladivo. Vrátit se? Ne! Bojovat dál! Pravda, pomaleji, ale přece jen vpřed, stále vpřed!

Lidé bojují s horou. Plně tři dny se probíjejí jejími nástrahami. „Rozpukaný píli“, „Těžká spára“, „Ministerstolsseerův travers“, „Ledové koryto“, dýmavé ledové pole, „Zehlička“, „Božský travers“, nebezpečný „Pavouk“ a po něm třetí blvak, ano již třetí noc ztrávil oba Čechoslováci ve stě-

stále výš

ně. Ovšem noclehl Trochu jiný, než na jaký jsme zvyklí. O lůžku samozřejmě ani řeč. Jen malíček, ozonový výstpek pod skalou, která chrání před padajícími kameny, a tady schoulil k sobě, v sedě nabíral další síly.

Slova nelíčeného obdivu zaplňují první strany evropských žurnálů. Čechoslováci Radovan Kuchař a Zdeno Zibrin jsou hrdiny dne. Filmaři ve čtyřech letadlech krouží kolem stěny. Jeden letoun se odvážil přiblížit hluboko do náruče nelitostného Eigeru. V jeho

troskách našli smrt další tři oběti desivé stěny.

Čtvrtý den ráno se k vychlácení přidala i chumelenice. Teď je třeba vyburcovat všechny zbytky sil. Cíl již není daleko a přece je ještě tak vzdálen. Na jediném laně dva muži s jedinou myšlenkou: musíme, musíme to dokázat! A dokázali! Rameno na rameni stáli na vrcholu přemoženého Eigeru. Jejich dech splýval v jediný opar a srdce tloukla ve společném rytmu. Vítězové nad Eigerem — vítězové sami nad sebou!

Takoví jsou českoslovenští sportovci Radovan Kuchař a Zdeno Zibrin. Ukazují cestu. Všem. A především mladým! Necouvnout před žádnou překážkou. Nikdy se nevzdávat. Vytrvat. Dobře se připravit a potom — společně zvítězit!

nd (Praha)

